

– характер та форми зовнішньоекономічної діяльності держави та її суб'єктів господарювання – визначаються зовнішньоекономічною стратегією, але в їх основі лежать культурно-історичні традиції здійснення міжнародних відносин.

Приймаючи до уваги поступове зближення і більш широку сферу співробітництва з Європейським союзом, Україна вибудовує рівноправні, поважні та прагматичні відносини з урахуванням взаємного інтересу до створення більш сприятливих умов для торгово-інвестиційної взаємодії, адаптуючись до світового соціально-економічного простору шляхом трансформації напрямів зовнішньоекономічної політики.

Стосовно зовнішньоекономічної політики під напрямками необхідно розуміти головні, концептуальні ідеї, вихідні положення, на основі яких відбувається розробка всієї зовнішньоекономічної політики. Тобто напрями вказують на необхідні шляхи розвитку відповідної сфери.

О.С. Ходорович вважає, що напрямками модернізації зовнішньоекономічної політики можуть бути: підтримка діяльності та підвищення конкурентоспроможності експортерів на традиційних ринках та в освоєнні ними нових ринків збуту завдяки, зокрема, створенню спеціалізованого фінансового інституту, орієнтованого на кредитування та страхування експортних поставок, продовженню розбудови системи оперативного відшкодування ПДВ експортерам на «автоматичних» засадах тощо [15].

Разом з тим аналіз змісту зовнішньоекономічної політики дав змогу О. Борисенко визначити її основні напрями, а саме: її вплив на досягнення збалансованості економіки та рівноваги внутрішнього ринку; стимулювання прогресивних структурних змін в економіці взагалі й у зовнішньоекономічних відносинах зокрема; створення сприятливих умов для органічного інтегрування економіки України у світову систему господарювання, підвищення рівня конкурентоспроможності українських ринкових структур до рівня розвинутих зарубіжних країн; захист економічних інтересів України, життя та здоров'я її громадян [8, с. 125].

Висновки. Отже, основними напрямками вдосконалення зовнішньоекономічної політики України є [5, с. 27]:

– Зовнішньоторговельна політика 1. Провести коригування імпортного тарифу на готові вироби з урахуванням імпортозаміщення. Першочерговим є диверсифікація каналів постачання енергоносіїв та створення умов для збільшення імпорту технологій тощо. 2. Стимулювати експорт товарів з високою часткою доданої вартості, в тому числі за рахунок значного розширення практики надання державних гарантій під експортні кредити. 3. Спрощення процедур митного оформлення товарів. 4. Підвищення ефективності системи повернення експортерам заборгованості по ПДВ. 5. Наближення національної системи стандартизації до правил і принципів ЄС і створення державних програм підтримки впровадження цих стандартів;

– Політика у сфері стимулювання іноземних інвестицій 1. Вдосконалення інвестиційного клімату шляхом організації взаємодії підприємств та інвесторів. 2. Узгодження системи законодавчих актів, що регулюють залучення іноземних інвестицій. 3. Сприяння міжнародній кооперації та спільному підприємству. 4. Створення вільних економічних зон з пільговим режимом для інвесторів, що вкладають кошти в пріоритетні проекти, в тому числі під гарантії уряду;

– Валютна політика 1. Обмеження кредитування в іноземній валюті суб'єктів в Україні. 2. Підвищення реального валютного курсу гривні. 3. Ефективне управління зовнішнім боргом країни, припинення практики збільшення заборгованості за рахунок нових кредитів для обслуговування старих;

– Міграційна політика 1. Захист прав іноземців й осіб без громадянства та здійснення державного контролю за використанням іноземної робочої сили з метою захисту національного ринку праці. 2. Забезпечення соціального захисту громадян України, які працюють за межами України. 3. Розвиток міжнародного співробітництва у сфері міграції шляхом розширення системи міждержавних договорів про взаємне працевлаштування

громадян та їх соціальний захист. 4. Кодифікація міграційного законодавства завдяки розробленню і прийняттю Міграційного кодексу України, що сприятиме впорядкуванню відповідних юридичних інститутів, усуненню суперечностей у змісті правових норм. 5. Створення міжнаціональних центрів зайнятості, які залучали б робітників і фахівців не лише до Європи, але й до України.

Варто також пам'ятати, що сприяння і підтримка повинні стати пріоритетними напрямками в роботі державних органів під час формування зовнішньоекономічної політики.

Список використаних джерел:

1. Савчук Т. Ефективність державної політики у сфері зовнішньоекономічної діяльності України. URL: <http://naub.oa.edu.ua/2014/efektyvnist-derzhavnoji-polityky-u-sferi-zovnishnoekonomichnoji-diyalnosti-ukrajiny>.
2. Поліщук О.В., Бурдун К.С. Методи державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні. URL: <http://www.jrnl.nau.edu.ua/index.php/SR/article/viewFile/4293/4427>
3. Філіна Г.І. Державне регулювання зовнішньоекономічної діяльності: автореф. дис. ... на здобуття наук. ступеня канд. економ. наук: спец. 08.02.03 «Організація управління, планування і регулювання економікою». Харків: ХНУ, 2003. 21 с.
4. Іваненко В.В. Трансформація механізму державного управління в Україні під впливом євроінтеграційних процесів. Модернізаційні процеси державного та муніципального управління: матеріали Міжнар. наук.-практ. конференція (м. Київ, 4 квітня 2014 р.). Ч. 2. С. 72–74.
5. Гордуновський О.М. Особливості зовнішньоекономічної політики України. Вісник Черкаського університету. Серія «Економічні науки». 2015. № 4 (337). С. 22–29.
6. Черчик Л. Основні проблеми зовнішньоекономічної діяльності підприємств України. Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. 2015. № 2. С. 21–26.
7. Гуріна Г.С., Луцький М.Г., Мостенська Т.Л., Новак В.О. Основи зовнішньоекономічної діяльності: підручник. К.: Сузір'я. 2007. 242 с.
8. Борисенко О. Сутність зовнішньоекономічної політики та її вплив на розвиток національного господарства. Вісник Національної академії державного управління. 2011. № 11. Вип. 1. С. 120–126. URL: http://www.nbu.gov.ua/UJRN/Vnadu_2011_1_17
9. Гусева Н.В., Кулешова Г.О., Ключко Л.В. Зовнішньоекономічні зв'язки України: навчально-методичний посібник; уклад. Н.В. Гусева, Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2015. 188 с.
10. Ємець М.С. Сутність зовнішньоекономічної політики та її вплив на розвиток національного господарства. Сучасні питання економіки і права. 2015. № 2. С. 62–66.
11. Гребельник О.П. Основи зовнішньоекономічної діяльності: підручник. К.: Центр учбової літератури, 2008. 432 с.
12. Бурмистров В.Н. Внешнеэкономическая политика России: современное состояние и основные направления оптимизации. Российский внешнеэкономический вестник. 2009. № 7. С. 58–67.
13. Олейников А.Г. Внешнеэкономическая политика стран мира: теория и методология анализа. Мировое и национальное хозяйство. 2016. № 4 (39). С. 1–9. URL: <http://www.mirec.ru/upload/ckeditor/files/mirec-2016-4-oleinov.pdf>
14. Мельник А.О. Трансформація складових зовнішньоекономічної політики України в умовах світової економічної кризи. Вісник Хмельницького національного університету. 2012. № 3. Т. 3. С. 14–16.
15. Ходорович О.С. Развитие зовнішньоекономічних операцій та шляхи її удосконалення. URL: http://www.rusnauka.com/25_WP_2010/Economics/71141.doc.htm

